

Maandag 30 maart 33 na Chr. Het tempelbedrijf platgelegd

Schriftlezing: Marcus 11:15-19

Maandag, 30 maart 33 na Christus. Jezus heeft – samen met zijn leerlingen – de nacht doorgebracht in Betanië. In het huis van Marta, Maria en hun broer Lazarus. Geregeld heeft Jezus hier bij zijn vrienden gelogeed. Betanië ligt immers niet ver van Jeruzalem. Op een afstand van slechts drie kilometer, een uurtje lopen. 'Armenhuis' betekent veelzeggend de naam het dorp. De naam Betanië geeft al aan dat de mensen in dit dorp niet veel te besteden hebben. De gastvrijheid daarentegen is groot.

In de loop van de dag zijn Jezus en zijn leerlingen op weg gegaan. Ze dalen de Olijfberg af en gaan door de Waterpoort de stad Jeruzalem binnen. Ook vandaag is de tempel het doel van hun reis. Lang voor Jezus' geboorte heeft Herodes de Grote het tempelcomplex laten verfraaien en uitbreiden. Dat deed hij in een poging om zijn populariteit onder de Joden te vergroten. Hij joeg er een fortuin door. Jammer voor Herodes: Zijn plan mislukte. In Jezus' tijd is de tempel het grootste en mooiste gebouw van de stad. Kunstig versierd met marmer en goud. 's Nachts baadt het hele tempelcomplex in een zee van licht. Kandelaars en fakkels verlichten het huis van God. Dit is het Licht voor de wereld. Dit is het middelpunt van de aarde!

Overdag nemen handelaars en geldwisselaars bezit van het grote tempelplein bestemd voor de niet-Joden. Overal zijn kraampjes met dieren om te offeren: runderen, schapen en voor de armen kooien met duiven. Als je van ver komt, is het onpraktisch om er zelf een mee te nemen. Het risico is te groot dat een dier onderweg gewond raakt. Een offerdier mag – volgens de voorschriften van Mozes – geen enkel schrammetje hebben. Overal op het plein is het een kabaal van geblaas, gemekker en geschreeuw. En stinken dat het doet ...

Ook staan er tafeltjes van geldwisselaars. Iedere bezoeker van de tempel moet tempelbelasting betalen, zodat het gebouwencomplex verder kan worden uitgebreid en worden onderhouden. Bovendien moeten ook de priesters in hun levensonderhoud worden voorzien. Die tempelbelasting kun je alleen niet betalen met gangbare

Romeinse munten met daarop het hoofd van de gehate keizer. Tempelbelasting betaal je met originele Joodse munten. Die zijn in Jezus' tijd schaars geworden en worden tegen woekerprijzen verhandeld. Het is dus een lucratieve handel geworden, niet alleen voor de geldwisselaars.

Jezus kan Zich niet langer beheersen. Hij gooit de tafels van de geldwisselaars omver. Hun voorraad munten stuitert over de grond. 'Wegwezen', roept Hij tegen de verkopers van duiven. Dan pakt Jezus een stuk touw en jaagt daarmee de dieren van het plein de steegjes van Jeruzalem in. Die zijn vrij en zullen niet meer geofferd kunnen worden. Een groepje slaven die met kruiken sjouwen houdt Hij tegen. Hij verbiedt hen verder te lopen. Het is een schokkende actie vol symbolische waarde. Immers, de actie van Jezus herinnert aan Judas de Moker – de Makkabeeër, 200 jaar geleden. Ook hij maakte toen schoon schip in de tempel. Het jaarlijkse Chanoekafeest herinnert hier nog aan.

Nog nahijgend van zijn schoonmaakactie legt Jezus de omstanders uit: 'Staat er niet geschreven: "Mijn huis moet voor alle volken een huis van gebed zijn"? Maar jullie hebben er een hol/schuilplaats van rovers van gemaakt.' Het woord dat Jezus hier voor 'rovers' gebruikt slaat op figuren die met geweld aanslagen plegen. Zij willen in Jezus' tijd het land van de Romeinen bevrijden. Tussen twee van hen zal Jezus over een paar dagen gekruisigd worden. De tempel is een plek geworden waar zij hun aanslagen beramen. Dat veroordeelt Jezus ten zeerste. Het huis van God is in zijn tijd verworpen tot een centrum van geweld en nationalisme. God Zelf hebben ze echter uit zijn huis verbannen.

De hogepriesters en Schriftgeleerden zijn des duivels. Zij zoeken de komende dagen naar een mogelijkheid om de Zoon van David uit de weg te ruimen. Als de avond is gevallen keren Jezus en zijn leerlingen terug naar Betanië. Morgen is er weer een dag.

O ja, kun je je voorstellen hoe boos Jezus vandaag moet zijn geweest? Zijn woede richt zich opnieuw op de geestelijke leiders van het Joodse volk. Huichelaars, hypocrieten zijn zij. Het gaat hen in de tempel niet om Gods eer, maar om hun eigen belangen. Pas op, Jezus maakt daar korte metten mee!